

ആധുനിക അച്ചടി മലയാളം - തുടക്കവും പരിണാമവും

ഡോ. ദീപാ നാരായണൻ

അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ, മലയാളവിഭാഗം
ഗവ. ആർട്സ് ആന്റ് സയൻസ് കോളേജ്
ചേലക്കര, തൃശ്ശൂർ

Email: deepanarayanan2012@gmail.com

സംഗ്രഹം

ആധുനിക അച്ചടിമലയാളത്തിന്റെ തുടക്കം, ഭാഷയുടെയും സാഹിത്യത്തിന്റെയും ചരിത്രത്തിന്റെയും ആരംഭമാണ്. ഭാഷയുടെ അടിത്തറയുടെ രൂപീകരണവും അതിന്റെ പരിണാമവുമാണ് ഈ ലേഖനം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത്

താക്കോൽ വാക്കുകൾ: ആധുനിക അച്ചടിമലയാളം, തുടക്കം, ആദ്യകാല പത്രങ്ങൾ, വൈജ്ഞാനിക മാസികകൾ, രാഷ്ട്രീയപത്രങ്ങൾ, ചെറുകഥാമാസികകൾ, സാഹിത്യമാസികകൾ

ആമുഖം

ആദ്യകാല മാസികകളിലൂടെയാണ് ആധുനിക അച്ചടിമലയാളത്തിന്റെ തുടക്കം. അവയുടെ പരിചയപ്പെടുത്തലാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

മലയാളപത്രപ്രവർത്തനചരിത്രം മലയാളഭാഷയുടെയും സാഹിത്യത്തിന്റെയും മുദ്രണപ്രസാധനകലകളുടെയും ചരിത്രമാണ്. 16,17,18 നൂറ്റാണ്ടുകളിലായി മിഷണറിമാരുടെ പ്രവർത്തനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഗദ്യഭാഷയുടെ വികാസം സംഭവിക്കുന്നതും നവോത്ഥാനപ്രവണതകളോടെ അത് രൂപാന്തരപ്പെട്ടതും 19-ാം നൂറ്റാണ്ടോടുകൂടിയാണ്. ആശയവിനിമയത്തിനും നൂതന അറിവുകൾ പകർന്നുനൽകുവാനും ഗദ്യത്തിനു കഴിയും.

അന്ന് ഭാഷ മാനകീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. പ്രയോഗമാണ് ഭാഷ സ്വത്വത്തിന് അടിസ്ഥാനം. ഭാഷക്ക് അടിയുറപ്പുള്ള ഒരു വ്യക്തിത്വം ഉണ്ടാകണമെന്ന് മിഷണറിമാർ വിചാരിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അതിന് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയെ മാധ്യമമായി സ്വീകരിക്കാൻ അവർ ശ്രമിച്ചു. നിത്യജീവിതസ്പന്ദനവും മറ്റും ജീവസുറ്റ ഒരു ഭാഷയ്ക്ക് അനിവാര്യവുമാണ്. “അച്ചടിയും നൂതന

വിദ്യാഭ്യാസപ്രചാരണവുമാണ് ഇതിനായി അവർ കണ്ട മുഖ്യമാർഗങ്ങൾ.”¹

മലയാളം അച്ചടി ആരംഭിക്കുന്നത് കേരളത്തിൽ അച്ചടി ആരംഭിച്ച് രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമാണ്. മലയാളലിപികളുടെ വൈവിധ്യം ഇതിനൊരു കാരണമാണ്. ആദ്യ കാല അച്ചടിയിൽ 1128ഓളം മലയാളം അച്ചുകൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവന്നിരുന്നു. പിന്നീട് ബെഞ്ചമിൻ ബെയ്ലി സംഭാവന ചെയ്ത ഉപലിപികൾ കാരണം അതിന്റെ എണ്ണം ഏകദേശം 500 ആയി കുറഞ്ഞു. അന്യഭാഷപദങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന കൂട്ടക്ഷരങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിച്ചു. മലയാള ലിപികൾക്കു ചതുരവടിവ് ഉപേക്ഷിച്ച് ഉരുണ്ട ആകൃതി സ്വീകരിച്ചു. അങ്ങനെ 1829-ൽ പുതിയ നിയമം അച്ചടിച്ചു. ഇന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഈ ലിപി മാതൃകയാണ്. ആര്യലിപി സ്വീകരിച്ച് മിഷണറിമാർ സംക്ഷേപ വേദാർത്ഥം അച്ചടിച്ചതോടെ ആര്യലിപി അച്ചടിയിൽ സ്വീകാര്യമായിത്തീർന്നു.

മതവിദ്യാഭ്യാസവും പ്രചാരണവുമായിരുന്നു മിഷണറിമാരുടെ ലക്ഷ്യം. എൽ.എം.എസ്സും, സി.എം.എസ്സും കേരളത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചിരുന്നു. കേരളജനതയെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ മിഷണറിമാർ യത്നിച്ചിരുന്നു. ഔപചാരികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് തുടക്കംകുറിച്ചത് മിഷണറിമാരാണ്. ബൈബിളിനോടൊപ്പം പാശ്ചാത്യവിജ്ഞാനത്തിനും ഇവിടെ പ്രചാരം കൈവന്നു. പൊതുജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ആനുകാലിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും തങ്ങളുടെ ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ അവർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

“തനതാശയങ്ങൾ മദ്ധ്യവർഗ്ഗങ്ങളിലെത്തിക്കുക എന്ന കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യം സാധിക്കാനുള്ള ഉപാധിയായിട്ടാണ് പത്രമാസികകൾ കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്”² അച്ചടി ആനുകാലികങ്ങളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നത് അങ്ങനെയാണ്. വാർത്തകളുടെ വിതരണവും വിജ്ഞാനപോഷണവുമാണ് ലക്ഷ്യം. കുറഞ്ഞ ചെലവിൽ വേഗത്തിൽ ആശയങ്ങൾ എത്തിക്കാൻ പത്രമാസികകൾക്ക് കഴിഞ്ഞു.

1847നും 1865നും ഇടയിൽ 5 ആനുകാലികങ്ങൾക്കാണ് പ്രസിദ്ധീകരണം സാധ്യമായത്. രാജ്യസമാചാരം, പശ്ചിമോദയം(1847തലശ്ശേരി), ജ്ഞാനനികേഷപം (1848), വിദ്യാസംഗ്രഹം(1864) കോട്ടയം പശ്ചിമ താരക (1865) കൊച്ചിയിൽ നിന്നുമാണ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടത്. ദൈവരാജ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള വർത്തകൾക്കാണ് ഇതിൽ പ്രാധാന്യം. പശ്ചിമോദയം പാശ്ചാത്യശാസ്ത്ര വിജ്ഞാനത്തിന് ഊന്നൽ നൽകി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

ബഹുജനതാത്പര്യങ്ങളെ ആരോഗ്യപുഷ്ടിയോടെ വളരാനും നിലനിൽക്കാനും സാധ്യമാക്കിയതോടെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ആരംഭിച്ച പത്രങ്ങൾ വിജയിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങൾ ലോകപത്രരംഗം ആദരിക്കുന്ന മൂല്യസമ്പ്രദായങ്ങൾ പരിചയപ്പെടുത്തി. ചൈതന്യവും ഓജസ്സും ഭാരതീയ പത്രങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുകയും പത്രധർമ്മം നിറവേറുകയും ചെയ്തു.

വടക്കേ മലബാറിലെ ഇല്ലിക്കുന്നിൽ നിന്നാണ് മലയാളഭാഷ പത്രത്തിന്റെ ചരിത്രം ആരംഭിക്കുന്നത്. മിഷണറിമാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പത്രങ്ങളിലൂടെയാണ് മലയാളപത്രചരിത്രത്തിന്റെ തുടക്കം.

രാജ്യസമാചാരം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുൻപ് തലശ്ശേരിയിലെ ഇല്ലിക്കുന്നിൽ

നിന്ന് മലയാള പഞ്ചാംഗം (THE MALAYALAM ALAMANAC) എന്നൊരു മാസിക 1846 മുതൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു എന്ന് ഒരു പരാമർശം 'മലയാളഭാഷയും ഡോ. ഹെർമൻ ഗുണ്ടർട്ടും' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ചെറിയാൻ കനിയന്തോടത്ത് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. 1845-ൽ ഗുണ്ടർട്ട് ഇല്ലിക്കുന്നിൽ സ്ഥാപിച്ച ലിത്തോഗ്രാഫ് അച്ചുകൂടത്തിൽ ഇത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. വിജ്ഞാനപ്രദമായ വാർത്തകൾ, സദാചാരബോധം വളർത്തുന്ന കഥകൾ, ഉപന്യാസങ്ങൾ എന്നിവ ഈ പത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ചെറിയാൻ കനിയന്തോടത്ത് നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

സംസ്കൃതപദബാഹുല്യത്തെയും ദേശീയതയെയും തമ്മിൽ ഏകീകരിക്കാനും ബന്ധിപ്പിക്കാനും സഹായിച്ചു ഘടകമാണ് കേരളത്തിലെ പത്രപ്രവർത്തനം എന്ന അഭിപ്രായമാണ് ഭാഷാഗദ്യം എന്ന പുസ്തകത്തിൽ സി.എൽ. ആന്റണിയുടേത്. ഗദ്യശൈലി സാധാരണീകരിക്കപ്പെട്ടതും പത്രപ്രവർത്തനത്തിലൂടെയാണെന്ന് അദ്ദേഹം സമർത്ഥിക്കുന്നു. മലയാള ഭാഷാഭേദങ്ങളെ ഏകീകരിച്ചുകൊണ്ടു ഗദ്യഭാഷയെ മാതൃകീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത് എന്നദ്ദേഹം നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

രാജ്യസമാചാരം

ഈ പത്രം ആദ്യമായി പുറത്തിറങ്ങിയത് 1847 ജൂൺ മാസത്തിലാണ്. ഗുണപാഠങ്ങൾക്കും സദാചാരപാഠങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യം നൽകി. പത്രാധിപരുടെ പേര് ചേർത്തിട്ടില്ല. ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണവും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ വിവരങ്ങളുമാണ് ഈ പത്രത്തിലുള്ളത്. ഡോ. ഹെർമൻ ഗുണ്ടർട്ടും ഫെഡറിക് മുളളൂറുമാണ് ഇതിന്റെ പത്രാധിപർ എന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു.

പശ്ചിമോദയം

1847 ഒക്ടോബറിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ജ്യോതിഷവിദ്യ, ഭൂമിശാസ്ത്രം, ബിലാത്തി വിശേഷം എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നു. “പാശ്ചാത്യ ശാസ്ത്രചിന്തകൾ മലയാളികൾക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തുക എന്നതായിരുന്നു ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണോദ്ദേശ്യം.”³ ഗുണ്ടർട്ടിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു ഫെഡറിക് മുളളൂർ ബാസൽ മിഷൻ പ്രവർത്തകനായിരുന്നു, ഇതിന്റെ പത്രാധിപരായിരുന്നു. ഇല്ലിക്കുന്നിൽ നിന്നും ഇത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ജ്യോതിഷവിദ്യ, പ്രദേശങ്ങളുടെ ഭൂമിശാസ്ത്രവിശേഷം എന്നിവ ഇതിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. 1498-ൽ പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ ആഗമനകാലം മുതൽക്കുള്ള ചരിത്രം 1498-ൽ കേരള പഴമ എന്ന പേരിൽ ഗുണ്ടർട്ട് കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിൽ കേരളീയജനസമൂഹത്തിന്റെ ചരിത്രം ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ എന്നിവ പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു. ഋതുവായ ലളിതമായ വാക്യങ്ങളിലൂടെ ഗദ്യശൈലി ആധുനികീകരിക്കുകയും ശാക്തീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗഹനമായ ശാസ്ത്രചിന്തകൾ ഗദ്യം വികസിക്കുന്ന രീതിയിൽ മാസികയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. മതേതരമായ കാഴ്ചപ്പാടിൽ മിഷണറിമാരുടെ ആദ്യമാസികയാണിത്. മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ട് പത്രങ്ങളും ലിത്തോഗ്രാഫ് രീതിയിലാണ് അച്ചടിച്ചിരുന്നത്.

നെടുമുടിയിലെ ഇല്ലിക്കുന്നിൽനിന്നും 1847- പ്രസിദ്ധീകരിച്ച രണ്ടാമത്തെ പ്രസിദ്ധീകരണമാണ് ഇത്. പടിഞ്ഞാറൻ ശാസ്ത്രീയചിന്തകൾ കേരളീയർക്ക് ബോധപൂർവ്വം പരിചയപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഒരു ശ്രമം പശ്ചിമോദയത്തിനുണ്ട്, ഭാഷയിലെ ആദ്യ ശാസ്ത്രമാസിക. പൊതുവിജ്ഞാനീയം

പശ്ചിമോദയത്തിലൂടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗുണ്ടർട്ടിന്റെ ശിഷ്യനായ ഫെഡറിക് മുളളറാണ് പത്രാധിപർ.

ചോദ്യചിഹ്നങ്ങളോ ദീർഘമായ ഒ കാരം, എ കാരം എന്നിവയും ഉദ്ധരണികളും രണ്ട് പത്രങ്ങളിലും കാണാനില്ല. പൂർണ്ണവിരാമത്തിനു പകരം ഒരു ചെറുരേഖയാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. മറ്റുചിഹ്നങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെയില്ല. ലളിതമായ ഭാഷാശൈലി സംസാരഭാഷയോട് പ്രാമുഖ്യം, മുദ്രണം, ലിപിവിന്യാസം, രൂപം, വലിപ്പം എന്നിവയിൽ മാറ്റം ഒന്നും ഇല്ല. 26 വരി വീതം ഓരോ പുറവും അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈടുള്ള വെള്ളക്കടലാസ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ബയന്റിങ് ഇല്ല.

പഴയ മലയാളഅക്ഷരമാലയെക്കുറിച്ച് പഠനാർഹമായ ലേഖനം പശ്ചിമോദയത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. രണ്ടു മുഴുവൻ പേജുകളിൽ ലിപികളുടെ മാതൃകകൾ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. വട്ടെഴുത്ത് അക്ഷരമാലയാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ലിപിവികാസപരിണാമങ്ങളെ ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

ജ്ഞാനനികേഷപം

മലയാളത്തിലെ കാലികപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. ഇത് കോട്ടയത്തെ സി.എം.എസ് പ്രസ്സിൽനിന്ന് 1848 വൃശ്ചികമാസം ഒന്നിന് അച്ചടി തുടങ്ങി. ഒന്നാമത്തെ വൃത്താന്തപത്രമാണ് ജ്ഞാനനികേഷപം. മാസംതോറും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഇതിൽ സ്വദേശ വിദേശവാർത്തകൾ, അതാത് ദേശങ്ങളിലെ വസ്തുതകൾ, ശാസ്ത്രലേഖനങ്ങൾ, സർക്കാർ റെഗുലേഷനുകളുടെ പൂർണ്ണരൂപം, ദൈവശാസനസിദ്ധാന്തങ്ങൾ, ദുരുപദേശങ്ങളുടെ നേർക്കുള്ള വിമർശനം, ആരോഗ്യപംക്തി എന്നിങ്ങനെ വിജ്ഞാന പ്രദമായലേഖനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മലയാളഗദ്യത്തിന്റെ വികാസപരിണാമങ്ങളെ ഇത് വിശദമാക്കുന്നുണ്ട്.

അച്ചടി, ഭാഷ, ഉള്ളടക്കം, പത്രധർമ്മം, വാർത്താസംയോജനം എന്നിവയിൽ ഈ പത്രം വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നു. വൃത്താന്തലക്ഷ്യസംവിധാനങ്ങളോടെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ആദ്യപത്രം.

അച്ചടിയന്ത്രത്തിലെ അച്ചുകൾ മഷിപ്പുരട്ടി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ആദ്യപത്രം. സർക്കാർ അറിയിപ്പുകൾ ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച മാസിക. അതത്ര ഇംഗ്ലീഷ് മലയാളം കലണ്ടർ ഈ മാസികയുടെ ഓരോ ലക്കത്തിലും ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

വിദേശവാർത്തസംഗ്രഹം, മനുഷ്യൻ എന്താണെന്ന ശാസ്ത്രീയലേഖനം, ഭാഷയെ കുറിച്ച് ബൈബിളിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള ലേഖനം, വരമൊഴിയുടെ പ്രാധാന്യത്തെ കുറിച്ചുള്ള വിവരണം, പ്രതിപാദനം, ആഴ്ചകളുടെ ഉത്ഭവം തുടങ്ങിയ വിവരങ്ങൾ ജ്ഞാനനികേഷപത്തിൽ ഉണ്ട്. ദീർഘലക്ഷരങ്ങൾക്കു പകരം ഹ്രസ്വലക്ഷരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. “ഉ”കാരം ലോപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ധാരാളമായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് സംസ്കൃതപദങ്ങളാണ്, സംസ്കൃത പദബാഹുല്യം പ്രത്യേകതയാണ്.

പാശ്ചാത്യസമ്പ്രദായത്തിലുള്ള ഒരു ഗദ്യപദ്ധതി ഭാഷയിൽ ആദ്യമായി അവതരിപ്പിച്ച പത്രം ജ്ഞാനനികേഷപമാണ്. ആനുകാലിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ നോവൽ അദ്ധ്യായങ്ങളായി സമ്പ്രദായം ആദ്യം ആരംഭിക്കുന്നത് ജ്ഞാനനികേഷപത്തിലാണ്. ആർച്ചുധീക്കൻ

കോശിയുടെ പുല്ലേലിക്കുഞ്ചു എന്ന നോവലാണ് തുടർച്ചയായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. ആധുനികമുദ്രണകലയുടെ സാങ്കേതികകഴിവുകൾ ഉപയോഗിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഭാഷയിലെ ആദ്യത്തെ മാസിക. ദീർഘകാവ്യങ്ങൾക്ക് പകരമുള്ള ഹ്രസ്വകാവ്യരചനാപരമ്പരയും (ഉദാ.കോട്ടയം, നിക്ഷേപം), ഉകാരത്തിന്റെ ലോപവും (ഉദാ-എഴുത്ത) പഴയ ഭാഷാസ്വഭാവം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ സചിത്രവർത്തമാനപത്രം ജ്ഞാനിക്ഷേപമാണെന്ന് വിമർശകർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

ചിന്തിക്കാനും പഠിക്കാനുമുള്ള വേദപാഠവിശദീകരണങ്ങൾ ക്രൈസ്തവസംബന്ധിയായ ആനുകാലികസാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങൾ, റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയോടുള്ള വിമർശനങ്ങൾ, സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളോടുള്ള മിതമായ വിമർശനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ലേഖനങ്ങൾ, ആരാധനക്രമങ്ങൾ, പ്രാദേശിക ഭാഷയിലാക്കുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ, അനാചാരങ്ങളെ നിർത്തലാക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ എന്നീ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഈ പത്രത്തിനുണ്ട്.

ജ്ഞാനിക്ഷേപം

മലയാളത്തിലെ നാലാമത്തെ മാസിക. The Treasure Knowledge അഥവാ വിദ്യാധനം സർവ്വധനാൽപ്രധാനം എന്നതാണ് മുദ്രാവാക്യം. ജോൺ ഹോക്സ് വർത്ത് ആണ് പത്രാധിപരായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. ബെഞ്ചമിൻ ബെയ്ലിയാണ് പത്രത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചിരുന്നത്. പൊതുവിജ്ഞാനത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം. ഉപന്യാസം, ചെറുകഥ എന്നീ നൂതനസാഹിത്യരൂപങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് ഈ മാസികയിലാണ്. അതുപോലെ യാത്രാവിവരണം ആദ്യമായി ഖണ്ഡശ്യയായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന് ഈ മാസിക തുടക്കം കുറിച്ചു.

സംസ്കൃതപദങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രചാരം നൽകുന്ന ഗദ്യശൈലി ഈ മാസികയിൽ കാണുന്നു. ദീർഘരൂപം കാണിക്കുന്നതിന് “ഘ” ആദ്യം അച്ചടിച്ചു കാണുന്നത് ജ്ഞാനിക്ഷേപത്തിലാണ്. പക്ഷേ ഇതിന് ഒരു വ്യവസ്ഥയില്ല. ചന്ദ്രക്കല ഒരിടത്തും ചേർത്ത് കാണുന്നില്ല. മലയാളത്തിൽ ലിപിവിന്യാസ ക്രമത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു നാഴികക്കല്ലുകൂടിയാണിത്.

വിദ്യാസംഗ്രഹം (1864- 66)

മലയാളത്തിലെ ആദ്യമാസികാപത്രം. കോട്ടയം സി.എം.എസ്. കോളേജ് വക ത്രൈമാസികം. മലയാളം-ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷകളിൽ വിവിധ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ലേഖനങ്ങൾ ഇടകലർത്തി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒരു ദ്വിഭാഷപത്രം (bilingual) ആണിത്.

റവ. ജോർജ്ജ് മാത്തന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള പത്രം 1864 ജൂലൈ മുതൽ 1866 ഏപ്രിൽ വരെ എട്ടു ലക്കങ്ങളിലായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. പൊതുവിദ്യാഭ്യാസം, വിജ്ഞാനവിതരണം എന്നിവയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം കൽപ്പിച്ചു. ക്രിസ്തുമത സങ്കീർത്തന വിവർത്തനങ്ങൾ, ലേഖനങ്ങൾ എന്നിവയും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ധാരാളം ഇംഗ്ലീഷ് ലേഖനങ്ങളുടെ പരിഭാഷകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. വിവർത്തകരെ കൃത്യമായി തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മലയാളത്തിലെ ആദ്യ ഗ്രന്ഥനിരൂപണം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ മാസിക. പിൻക്കാലനിരൂപണങ്ങൾക്ക് മാതൃക. പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു.

മിസിസ് റിച്ചാർഡ് കൊളിൻസ് 1859-ൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിയ The Slayers Slain എന്ന എന്ന നോവൽ എട്ടു ലക്ഷങ്ങളിൽ ഖണ്ഡശയായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. ഇതിന്റെ വിവർത്തനവും 1867-ൽ ഘാതകവധം എന്ന പേരിൽ അച്ചടിച്ചു. ശാസ്ത്രം, മതം, സാഹിത്യം എന്നീ വിഷയങ്ങൾ മാസിക കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നു.

1864-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വിദ്യസംഗ്രഹത്തിൽ ശാസ്ത്രം, ചരിത്രം, വേദപഠനം, കഥകൾ, കവിതകൾ, ഭൂമിശാസ്ത്രം, യാത്രാവിവരണം ആത്മകഥ, നോവൽ, പുസ്തകവിമർശനങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്നു.

പശ്ചിമ താരക

Western Star 1864-നും (കല്ലൂർ ഉമ്മൻ ഫിലിപ്പോസിന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ) 1865-ന് പശ്ചിമതാരകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്നെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ കൊച്ചിയിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ വിമർശിക്കുകയും സാഹിത്യകൃതികളെ നിരൂപണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുക എന്നത് പശ്ചിമതാരകയുടെ സവിശേഷതയാണ്.

പൊതുവാർത്തകൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകി മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ആദ്യ വൃത്താന്തപത്രം (1865) ഗുജറാത്തുകാരനായ ദേവജ്ജി ഭീമജി, സി. കര്യൻ പോൾ, മെൽവിൻ വോക്കർ, ചാൾസ് ലോസൺ എന്നിവരുടെ സംഘടിതശ്രമത്തിന്റെ ഭാഗമായി രൂപംകൊണ്ട മാസിക. 1860-ൽ സ്ഥാപിച്ച അച്ചുകൂടത്തിൽനിന്നും 1864-ൽ വെസ്റ്റേൺ സ്റ്റാർ എന്നൊരു പത്രം ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ സർ ചാൾസ് ലോസൺ പുറത്തിറക്കി. അതിന്റെ മലയാളം പതിപ്പ് എന്ന നിലയിൽ 1865-ൽ പശ്ചിമതാരക പുറപ്പെടുവിച്ചു. മെൽവിൻ വോക്കർ പത്രാധിപരായ ഗ്രന്ഥവിമർശനത്തിൽ പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന രീതിയിൽ പത്രം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. രാജ്യഭരണം, സാമൂഹികപ്രശ്നങ്ങൾ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച് കുറിപ്പുകൾ, വിദേശമരുന്ന് കമ്പനികളുടെ പരസ്യത്തിൽ എന്നിവയായിരുന്നു ഉള്ളടക്കം.

അതോണി അണ്ണാവിയുടെ കേരളം (1866), ഡബ്ലിയു.എച്ച്.മുറിന്റെ ട്രാവൻകൂർ ഹെറാൾഡ് എന്ന പത്രത്തിന്റെ അനുബന്ധം സന്ദിഷ്ടവാദി (1867), കേരളപതാക, കേരളോപകാരി, സത്യനാദകാഹളം, കേരളദീപകം, മലയാളമിത്രം, കേരളമിത്രം തുടങ്ങിയ പത്രങ്ങളിലൂടെ സ്വദേശികളും വിദേശികളും മിഷണറിമാരും പത്രപ്രവർത്തനരംഗത്തേക്ക് കടന്നുവരുന്നതിന് ഈ പത്രം കാരണമായി.

1867-ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ സന്ദിഷ്ടവാദി(കോട്ടയം)യും ഈ രീതി പിന്തുടർന്നു. “Travancore Herald” എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പത്രത്തിന്റെ അനുബന്ധം ആയിട്ടാണ് ഇതാരംഭിച്ചത്.⁴ ദിവാൻ മാധവരായരുടെ വിദ്യാഭ്യാസനയത്തെ വിമർശിച്ചതിനാൽ ഈ പത്രം തിരുവിതാംകൂറിൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ സന്ദിഷ്ടവാദി മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ നിരോധിക്കപ്പെട്ട പത്രമായി മാറി.

1874-ൽ മലബാറിൽ നിന്നും കേരളോപകാരി എന്ന മാസിക മംഗലാപുരം ബാസൽമിഷന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. ക്രൈസ്തവസാഹിത്യം സദാചാരകഥകൾ, ഉപന്യാസങ്ങൾ, പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ, പാശ്ചാത്യവിജ്ഞാനം എന്നിവ ഈ മാസിക കൈകാര്യം ചെയ്തുവരുന്നു. മയൂരസന്ദേശം അച്ചടിച്ചത് ഈ മാസികയിലാണ്.

1876-ൽ സത്യനാദകാഹളം കൂനമ്മാവ് പ്രസ്സിൽ നിന്നും പത്രമായി ആരംഭിച്ചു. പിന്നീട് ഈ പത്രം സത്യനാദം എന്ന പേര് സ്വീകരിക്കുകയും ആസ്ഥാനം എറണാകുളത്തേക്ക് മാറ്റുകയും ചെയ്തു. പത്രത്തിന്റെയും മാസികയുടെയും സ്വഭാവം ഇതിന് ഉണ്ടായിരുന്നു.

കേരളചന്ദ്രിക

തിരുവനന്തപുരത്തെ ഒന്നാമത്തെ പത്രമാണ് കേരളചന്ദ്രിക. 1879-ൽ കേരളവിലാസം പ്രസ്സിൽനിന്ന് പി ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ ഇത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. കേസരി വേങ്ങയിൽ കഞ്ഞിരാമൻനായരുടെ പ്രഥമലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടത് കേരളചന്ദ്രികയിലൂടെയാണ്.

1881-ൽ കേരളമിത്രം കൊച്ചിയിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. മലയാളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ വൃത്താന്തപത്രമാണിത്. ഇതിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ ദേവ്ജ് ഭീമ്ജി എന്ന ഗുജറാത്തിയായിരുന്നു. പത്രാധിപരായി പ്രവർത്തിച്ചത് കണ്ടത്തിൽ വർഗ്ഗീസ് മാപ്പിളയാണ്.

വരമൊഴിയും വാമൊഴിയും ഇക്കാലയളവിൽ വ്യത്യസ്ത കൈവഴികളിൽ ആയി നിലകൊണ്ടു. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് പ്രചാരമുണ്ടായി. എന്നാൽ അടിസ്ഥാനപരമായി ഭാഷയുടെ മാതൃഭാഷയുടെ പ്രാധാന്യം ആർക്കും ബോധ്യമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ മലയാള വിദ്യാഭ്യാസം സൗർവ്വത്രികമാവുകയും കൂടുതൽ പേരെഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും തുടങ്ങിയതോടെ പുതിയ ഒരു ജനസമൂഹത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പത്രമാസികകൾ രൂപംകൊണ്ടു. ഈക്കാലയളവിൽ മലബാറിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ആദ്യകാല മാസികകളിൽ സംസ്കൃതത്തിന്റെ സ്വാധീനം കുറവായിരുന്നെങ്കിലും ജ്ഞാനനികേഷപത്തിലെ ഭാഷാപണ്ഡിതരുടെ താല്പര്യങ്ങളോട് അടുത്തു നിന്നു. ഇവയുടെ മുഖ്യലക്ഷ്യം മതപരമായിരുന്നു ഈ ഭാഷ പാതിരിമലയാളം എന്നറിയപ്പെട്ടു.

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അവസാനം കേരളചന്ദ്രിക, കേരളമിത്രം എന്നീ പത്രങ്ങളിലൂടെ മലയാളഗദ്യത്തിന് കൂടുതൽ അയവുണ്ടായി. അതോടെ ഭാഷാഗദ്യത്തിന്റെ പ്രായോഗികക്ഷമത വർദ്ധിച്ചു. ഇത്തരം പത്രങ്ങളിലെ വിമർശനവും വിവിധ വിഷയങ്ങളിലെ ഉപന്യാസങ്ങളും മലയാളഗദ്യത്തിന്റെ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

വിദ്യാവിലാസിനി

മലയാളത്തിലെ ആദ്യസാഹിത്യമാസിക. തിരുവിതാംകൂറിലെ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിന്റെ ഔദ്യോഗിക പ്രസിദ്ധീകരണം. 1881-ൽ തിരുവനന്തപുരത്ത് നിന്ന് ആരംഭിച്ച വിദ്യാവിലാസിനിയിലാണ് കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാന്റെ ശാകന്തളം തർജ്ജമ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. വിദ്യാവിലാസിനി എന്ന പേരിൽ മൂന്നു മാസികകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ഭാഷാപോഷണയന്ത്രങ്ങൾ എന്ന ലേഖനത്തിൽ ഡോ. ജി. ഹേമലതാദേവി പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

1. തിരുവനന്തപുരം കേരളോദയം പ്രസ്സിൽ നിന്നും 1056 മീനമാസത്തിൽ ഒന്നാമത്തെ വിദ്യാവിലാസിനി.
2. 1073 (1897ൽ) കൊല്ലത്തുനിന്ന് വിളയത്ത് കൃഷ്ണനാശാന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ രണ്ടാമത്തേത്.
3. 1077 (1902) മീനം മുതൽ കൊല്ലത്തുനിന്നും അതേ പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

ഒന്നാമത്തെ വിദ്യാവിലാസിനിയിൽ ഭാഷാചരിത്രം, മൃഗചരിത്രം, ഭൂമിശാസ്ത്രം, പ്രസിദ്ധ വ്യക്തികളുടെ ചരിത്രം, പ്രാദേശികവിഷയങ്ങൾ, സന്മാർഗ്ഗകഥകൾ, പള്ളിക്കൂടനിയമങ്ങൾ, കൃഷിശാസ്ത്രം, വാണിജ്യം, ആരോഗ്യശാസ്ത്രം, വൃക്ഷശാസ്ത്രം, യന്ത്രശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകങ്ങളുടെ പരിഭാഷയിൽനിന്നും ഇതരപുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിച്ചു ചേർത്തിരിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയചർച്ചകൾ ഒഴിവാക്കി.

ആദ്യമലയാള ചെറുകഥയിൽപ്പെടുന്ന “ഒരു കല്ലൻ” എന്ന കഥ വിദ്യാവിലാസിനിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. മൂന്നാം ലക്കം മുതൽ കേരളവർമ്മയുടെ അഭിജ്ഞാനശാകന്തളം പരിഭാഷ ഈ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്നു. 14 ലക്ഷങ്ങളിൽ ആയാണ് ഇത് ഉണ്ടായിരുന്നത്. ശ്രീ വിശാഖം തിരുനാൾ നിരവധി ലേഖനങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ തർജ്ജമ ചെയ്ത് ഈ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു.

വിദ്യാവിലാസിനിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച മഹാത്മാരുടെ ജീവചരിത്ര തർജ്ജമ മഹച്ചരിതസംഗ്രഹം എന്ന പേരിൽ മലയാളം പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ പാഠപുസ്തകമായി.

ബാലപാഠാമൃതം എന്ന വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ആദ്യഭാഗങ്ങൾ വിദ്യാവിലാസിനിയിൽ ഉണ്ട്. പാണനീയസിദ്ധാന്തങ്ങൾ പദ്യരൂപത്തിൽ ഈ കൃതിയിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിരുന്നു.

ചെറുകഥ, ജീവചരിത്രം, സംസ്കൃത നാടകങ്ങളുടെ പരിഭാഷ, സംസ്കൃതശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ തർജ്ജമ, ഭാഷാ സാഹിത്യചരിത്രം തുടങ്ങി ഒട്ടുമിക്ക സാഹിത്യരൂപങ്ങളുടെയും ആദ്യരൂപങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കാനും എഴുത്തുകാരെ പ്രചോദിപ്പിക്കാനും വിദ്യാവിലാസിനിക്ക് കഴിഞ്ഞു. പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ കുറവ് പരിഹരിക്കുന്നതിനായി ആരംഭിച്ച മാസികയാണിത്. പത്രങ്ങളുടെയും മാസികകളുടേയും വിദ്യാഭ്യാസപരമായ പ്രസക്തി വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന കാലയളവാണ്. വൈജ്ഞാനിക വിഷയങ്ങൾക്ക് ഊന്നൽ.

മതപ്രചരണത്തിനായി ഏറത്ത് കൃഷ്ണൻ ആശാൻ 1073ൽ കൊല്ലത്ത് നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വിദ്യാവിലാസിനിയിൽ കമാരനാശാന്റെ ഒട്ടുമിക്ക ആദ്യകാല സ്തോത്രകൃതികൾ എല്ലാം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. മൂന്നാമത്തെ വിദ്യാവിലാസിനിയിൽ കമാരനാശാന്റെ ഭാഷ മേഘസന്ദേശം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഗോവിന്ദപിള്ളയുടെ ഭാഷാചരിത്രം ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ വെളുത്തേരി കേശവൻ വൈദ്യന്റെ അർത്ഥാലങ്കാരമണിപ്രവാളം എന്നിവ ആദ്യം പ്രകാശിതമായത് ഈ മാസികയിലാണ്.

തിരുവിതാംകൂറിലെ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിന്റെ ഔദ്യോഗിക പ്രസിദ്ധീകരണം. 1834-ൽ സർക്കാർ മുന്നോട്ടുവന്നത് മഹാരാജാവ് ഹ്രീസ്തുൾ ആരംഭിച്ചതോടെയാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തും ഭാഷാപഠനരംഗത്തും പുതിയ മുന്നേറ്റമായിരുന്നു അത്. 1864-ലാണ് പാഠപുസ്തകമായി രൂപീകരിച്ചത്. 1866-ൽ കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ പാഠപുസ്തകകമ്മിറ്റിയുടെ അധ്യക്ഷപദം ഏറ്റെടുത്തതോടെ പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ കുറവ് പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നതിനായി ആരംഭിച്ച മാസികയാണ് വിദ്യാവിലാസിനി.

പത്രങ്ങളുടെയും മാസികയുടെയും വിദ്യാഭ്യാസപരമായ പ്രസക്തി വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന കാലമാണിത്. വൈജ്ഞാനികവിഷയങ്ങൾക്ക് ഊന്നൽ, ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷവിവർത്തനങ്ങളും പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണികളും ഈ പുസ്തകത്തിലെ ലേഖനങ്ങളിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു

രാഷ്ട്രീയ ചർച്ചകൾ ഒഴിവാക്കി.

പി ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ ഭാഷാചരിത്രം ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ, കേരളവർമ്മയുടെ ശാകന്തളം വിവർത്തനം, വെളുത്തേരിക്കേശവൻ വൈദ്യന്റെ അർത്ഥാലങ്കാരമണിപ്രവാളം എന്നിവ ആദ്യം പ്രകാശിതമായത് ഈ മാസികയിലാണ്.

ചെങ്കളത്ത് കഞ്ഞിരാമമേനോൻ ആരംഭിച്ച പ്രതിവാദ പത്രമാണ് കേരളപത്രിക. കോഴിക്കോട് വിദ്യാവിലാസം പ്രസ്സിൽനിന്നാണ് ഇത് ആരംഭിച്ചത്. സാഹിത്യപരമായ വാഗ്യാദങ്ങൾ ആദ്യം രൂപപ്പെടുത്തി ഈ മാസികയിലാണ്. ഉപന്യാസം, വിമർശനം, ഖണ്ഡകവിത തുടങ്ങിയ പുതിയ സാഹിത്യരൂപങ്ങൾ ഈ പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

1866-ൽ ആരംഭിച്ച “മലയാളി”യും “കേരളസഞ്ചാരി”യും ഇക്കാലയളവിലെ പ്രമുഖ പത്രങ്ങളാണ്. മലയാളി രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹികവിഷയങ്ങൾ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചു. മലയാളിയുടെ പത്രാധിപർ രാമൻപിള്ള ആശാനായിരുന്നു. ഈ പത്രത്തിന്റെ പിന്നീടുള്ള ചുമതലകൾ ഏറ്റെടുത്തത് സി.വി.രാമൻപിള്ളയായിരുന്നു. ഇതോടെ ഈ പത്രത്തിന്റെ ഓജസ്സും കരുത്തും വർദ്ധിച്ചു.

1886-ൽ ആവിർഭവിച്ച “കേരളീയ സുഗുണബോധിനി” എന്ന മാസിക കേരളീയ സ്ത്രീജനങ്ങളെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതായിരുന്നു ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം നഗരത്തിൽ നിന്നാണ്. 1887-ൽ നസ്രാണി ദീപിക, നസ്രാണി ജനമൈത്രി സംഘം എന്ന സംഘടനയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ കോട്ടയത്തുനിന്നും പുറപ്പെട്ടു.

വിദ്യാവിനോദിനി

1889-ൽ തൃശ്ശൂരിൽനിന്നും ആരംഭിച്ച മാസിക പഴയഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാൻ മാസികയുടെ ഒരു ഭാഗം നീക്കിവെച്ചിരുന്നു. ആദ്യഭാഗത്ത് നാനാവിധപ്രബന്ധങ്ങളും ചെറിയ കവിതകളും കഥകളും പുസ്തകവിമർശനവും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അമ്പാടി നാരായണപ്പൊതുവാൾ, സി. എസ്. ഗോപാലപ്പണിക്കർ തുടങ്ങിയ ആദികാല പ്രമുഖ കഥാകൃത്തുക്കളുടെ കഥകളും ലേഖനങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി.

ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസവും അതിൽനിന്നും നേടിയ നൂതന അറിവുകളും സംസ്കൃത ഭാഷയിലെ കൃതികളും വിദ്യാവിനോദിനിയിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഗദ്യമാലിക (ഉപന്യാസസമാഹാരം) കേസരി (സമാഹാരഗ്രന്ഥം) തുടങ്ങിയ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. വിദ്യാവിനോദിനിയിൽ വന്ന ഉപന്യാസങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധ നേടിയത് കേസരിയുടെ ആഖ്യായിക അല്ലെങ്കിൽ നോവൽ പ്രബന്ധമാണ്.

മലയാളത്തിലെ ആദ്യസാഹിത്യമാസിക കൊച്ചി അഭിവൃദ്ധിനിസഭ, സി.പി.അച്യുതമേനോന്റെ ഉടമസ്ഥതയിൽ, പത്രാധിപത്യത്തിൽ തൃശ്ശൂരിൽ നിന്നും 1889 മുതൽ കേരളകൽപ്പദ്രുമാ അച്ചുകൂട്ടത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. മാനേജർ വി. സുന്ദരയ്യർ ആന്റ് സൺസ് ആയിരുന്നു. ഒരു വർഷം ഭാഷാപോഷിണി സഭ വകയായി ഇത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. വിജ്ഞാന ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രചാരണം, ഭാഷാപരിഷ്കരണം, പ്രാചീനവും നവീനവുമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രകാശനം എന്നിവ ലക്ഷ്യം. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിച്ചിരുന്ന സമയത്ത് വിജ്ഞാനം എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാക്കുവാനും ലളിതമായ ഗദ്യത്തിലോ പദ്യത്തിലോ എഴുതുവാനും ഈ മാസിക

ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

ആദ്യ ഗദ്യസമാഹാരമായ ഗദ്യമാലികയിലേക്ക് പ്രബന്ധങ്ങൾ സംഭാവന ചെയ്യുവാനും ഇതിന് കഴിഞ്ഞു. ഭാഷയുടെ സാഹിത്യ പരിഷ്കരണത്തിനും പ്രാചീന, നവീന ഗ്രന്ഥപ്രകാശനത്തിനും മാസിക പ്രാധാന്യം നൽകി.

അച്യുതമേനോന്റെ നിരൂപണ പ്രബന്ധങ്ങൾ ഈ മാസികയെ ശ്രദ്ധേയമാക്കി. പാശ്ചാത്യ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഈ മാസികയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. മാസികയുടെ വിവിധ പംക്തികളിൽ ഭിന്നമായ അഭിരുചികൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ രൂപപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കാവ്യങ്ങൾക്കും നോവലുകൾക്കും നാടകങ്ങൾക്കും ചെറുകഥകൾക്കും പ്രമുഖസ്ഥാനം നൽകിയിരുന്നു. തുപ്പൽകോളാമ്പി, നല്ലഭാഷ, ലക്ഷണസംഗം (കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ), മയൂരസന്ദേശം (ഉത്തരഭാഗം), അന്യാപദേശശതകം (കേരളവർമ്മ), മലയാളവിലാസം (ഏ.ആർ), നിരവധി പ്രമുഖരുടെ കഥാരസംഭവം (വി.വി) തുടങ്ങിയവ ഈ മാസികയിൽ പ്രകാശിതമായി. മലയാളഭാഷാഗദ്യം ഐകരൂപ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനും സർഗ്ഗാത്മകകൃതികൾ പ്രകാശനം ചെയ്യുന്നതിനും സാഹിത്യനിരൂപണത്തിനും മികച്ച സംഭാവന നൽകി.

മലയാളി

മലയാളസഭയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു മാസികയായി പുറത്തിറങ്ങിയ പത്രമാണ് മലയാളി. പേട്ടയിൽ രാമൻപിള്ള ആശാനാണ് ആദ്യകാല പത്രാധിപർ. പിന്നീട് സി.വി. രാമൻപിള്ള അതേറ്റുതു. വിവാഹബിൽ, ജന്മികുടിയാൻ പ്രശ്നം തുടങ്ങിയവ പത്രത്തിന് വിഷയങ്ങളായി. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം കൊല്ലം തങ്കശ്ശേരിയിൽനിന്ന് പ്രതിവാര പത്രമായി മലയാളി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു തുടങ്ങി. ഈ ഘട്ടത്തിൽ സ്വദേശാഭിമാനി രാമകൃഷ്ണപിള്ള പത്രാധിപരായി. കെ വേലുപിള്ളയും പത്രാധിപത്യം വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദമനൻ എന്ന തൂലികാനാമത്തിൽ കലികാല വൈഭവം എന്ന ലേഖന പരമ്പര പി.കെ. നാരായണപിള്ള എഴുതിവന്നത് ഈ കാലയളവിലാണ്. ഫലിതപരിഹാസങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തി വിമർശനരൂപത്തിൽ ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ പ്രചാരമുണ്ടായി. മലയാളി മെമ്മോറിയലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഈഴവർ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നീ വിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ടവർ ഒപ്പിട്ട ഭീമാഹർജിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഈ പത്രം നിർവഹിച്ചിരുന്നു.

മലയാള മനോരമ (1890)

മലയാളകാവ്യലോകത്തിന് പുതിയ ഉന്മേഷം പകർന്ന വാരിക. കണ്ടത്തിൽ വർഗീസ് മാപ്പിള മലയാള മനോരമ അച്ചുകൂട്ടത്തിൽനിന്ന് അച്ചടിച്ച കവിതാപംക്തിയാണ് കവിതകൾക്ക് പ്രചോദനമായത്. ഒറ്റശ്ലോകങ്ങൾ, മംഗളശ്ലോകങ്ങൾ, ഭാഷാന്തരശ്ലോകങ്ങൾ, സമസ്യാരൂപണങ്ങൾ എന്നിവയാണ് ആ പംക്തിയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നത്. പദ്യരൂപത്തിലെ കത്തുകൾ ഇതിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചിരുന്നു. കവിതാപംക്തി ഒരു വിനോദോപാധിയായി മാത്രമായിരുന്നു.

പ്രാസഭ്രമത്തെ കളിയാക്കിക്കൊണ്ട് മലയാളമനോരമയിൽ ആരംഭിച്ച പ്രാസവാദമാണ് പിന്നീട് ദ്വിതിയാക്ഷരപ്രാസവാദമായി വളർന്നത്. ഇത് സാഹിത്യ വിവാദങ്ങൾക്ക് കളമൊരുക്കി. കവിതാപംക്തി, സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങൾ, പൊതുവിജ്ഞാനം, ലേഖനങ്ങൾ, മറ്റു വാർത്തകൾ

എന്നിവയും മലയാളമനോരമയിൽ അച്ചടിച്ചിരുന്നു.

ഭാഷാപോഷിണിസഭയും മാസികയും

1891 ആഗസ്റ്റ് 29-ാം തീയതി കോട്ടയത്ത് മനോരമ ഓഫീസിൽ കൂടിയ യോഗം കവിസ മാജം എന്ന സംഘടനയ്ക്ക് രൂപംകൊടുത്തു. കേരളത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ സാഹിത്യരചന നടത്തുന്ന കവികൾ, പണ്ഡിതന്മാർ എന്നിവരെ പരസ്പരം പരിചയപ്പെടുത്തി ഭാഷയുടെ വിവിധ പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിനും ഭാഷാപോഷണം മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരായുകയുമാണ് ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ. തുടർന്ന് സമാജത്തിന്റെ പേര് ഭാഷാപോഷിണിസഭ എന്നാക്കി മാറ്റി. സ്ഥിരം അധ്യക്ഷനായി കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാനെയും സ്ഥിരം കാര്യദർശിയായി കണ്ടത്തിൽ വർഗീസ് മാപ്പിളയെയും യോഗം നിശ്ചയിച്ചു. കേരളത്തിൽ ആരംഭിച്ച സാഹിത്യ സംഘടനയാണിത്. ഇതിന്റെ മുഖ്യപത്രമാണ് ഭാഷാപോഷിണിസഭ.

ഇതിന് മുമ്പ് ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭാഷയിൽ പദ്യത്തിനും ഗദ്യത്തിനും സർവ്വതകമായ ഐക്യരൂപം വരുത്തൽ, ഉത്തമ രീതിയിൽ ഉപയോഗത്തിലുള്ള ഗദ്യകൃതികൾ നടപ്പിലാക്കൽ, പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് സൂക്ഷിക്കൽ എന്നീ കർമ്മപരിപാടികൾ തുടങ്ങിയവ ആസൂത്രണം ചെയ്തു. ഭാഷാപരിഷ്കാരത്തിന് പ്രസംഗങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയും പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾക്ക് സമ്മാനം നൽകുകയും അവവേണ്ടവിധത്തിൽ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുക, വിദ്യാലയങ്ങൾ, വൃത്താന്തപത്രങ്ങൾ എന്നിവ നല്ല രീതിയിൽ നടത്തുക എന്നിവയാണ് കർമ്മപരിപാടികൾ. ഭാഷാസാഹിത്യപോഷണത്തിന് ആസൂത്രിതവും സംഘടിതവും ശക്തവുമായ ഒരു യജ്ഞം ഇതിലൂടെ ആരംഭിച്ചു.

ഭാഷയുടെ ഐക്യരൂപത്തിനായി ഭാഷയെ മാനകീകരിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പത്രമാധ്യമങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നടന്നിട്ടുണ്ട്. വടക്കൻ കേരളത്തിലെ രചനകൾ തെക്കൻ കേരളീയരുടെ പത്രമാസികകളും തെക്കൻ കേരളത്തിലെ രചനകൾ വടക്കൻ കേരളത്തിൽ നടന്നിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ ചരിത്രം, ശാസ്ത്രം, പ്രബന്ധങ്ങൾ, പദ്യം, വ്യാകരണം, നിലണ്ടു, പാഠക്രമപ്പുസ്തകങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ എട്ടുവിഭാഗങ്ങളിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുന്നതിനായി എട്ടു ഉപസംഘക്കാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു ചുമതലപ്പെടുത്തി. മലയാളഭാഷയുടെ വൈജ്ഞാനികശാഖയ്ക്ക് ഒരു മുതൽക്കൂട്ട് എന്ന നിലയിൽ നിരവധി വിവർത്തനങ്ങളും അനുകരണങ്ങളുമുണ്ടായി. ഭാഷാപോഷിണി മാസികയിൽ അവ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രാചീനകൃതികൾ പണ്ഡിതന്മാരെ കൊണ്ട് പരിശോധിച്ച് ശുദ്ധപാഠം തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. നശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന നിരവധി കൃതികൾ അങ്ങനെ വെളിച്ചം കണ്ടു. “മലയാളത്തിലെ ഗ്രന്ഥ ദാരിദ്ര്യം ഒട്ടൊക്കെ പരിഹരിക്കാനും നമ്മുടെ സാഹിത്യപാരമ്പര്യത്തെ കുറിച്ചുള്ള അവബോധം സൃഷ്ടിക്കാനും ഇതിലൂടെ കഴിഞ്ഞു”.⁵

മഹാകാവ്യം, ലഘുകവിത, ചെറുകഥ, നോവൽ, പ്രസ്ഥാനത്തിൽപ്പെടുന്ന വിവർത്തനങ്ങൾ ഇക്കാലത്ത് രൂപപ്പെട്ടു. ടാഗോറിന്റെ ഗീതാഞ്ജലിയുടെ വിവർത്തനം, കേരളയുടെ മയൂര സന്ദേശത്തിന്റെ വിവർത്തനം, മിൽട്ടന്റെ പാരഡൈസ് ലോസ്റ്റിന്റെ വിവർത്തനം (പദ്മിനി പാന്നം), മാത്യു അർനോഡിന്റെ Sohrab and Rustom (സൗരഭനും രാഷ്ട്രനും) തുടങ്ങിയവ ഭാഷാപോഷിണിയിൽ പ്രകാശിതമായി.

ചെറുകഥകൾ

കാസ്റ്റിയുടെ ചെരുപ്പ് (1902)

അന്യമാചിന്തിതം കാര്യം ദൈവമന്യതയെ ചിന്തയേൽ (1896) മുർക്കോത്ത് കുമാരൻ, ഒരു സന്യാസിയുടെ പ്രവചനം (1921) തുടങ്ങിയ കഥകൾ പ്രസിദ്ധീകൃതമായി. കുമാരന്റെ ലോകാപവാദം എന്ന നോവൽ, സി അന്തപ്പായിയുടെ മാലതീമാധവം (1901), സി.എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻ പോറ്റിയുടെ ചമ്പകമാല, ദൂർഗേശനന്ദിനി (പരിഭാഷ) തുടങ്ങിയവ ഭാഷാപോഷിണിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാന്റെ ഗംഗാവതരണം എ ആറിന്റെ കേരളപാണിനീയത്തിന്റെ ആദ്യ പതിപ്പിന് എം. ശേഷഗിരി പ്രഭുവിന്റെ വിമർശനാത്മകപഠനം തുടങ്ങിയവ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവയാണ്. പ്രാസവാദത്തിന്റെ രണ്ടാം ഘട്ടത്തിന് വേദിയൊരുക്കിയതും ഈ മാസികയാണ്. ഇടയ്ക്ക് മുടങ്ങിയെങ്കിലും 1977-ൽ ഒരു ദ്വൈമാസികയായി പുനരാരംഭിച്ചു. ഇന്നും മാസികയായി ഇത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുവരുന്നു.

സുജനനന്ദിനി

ഭാഷാപോഷിണിക്ക് സമാന്തരമായി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന മാസിക. പരവൂർ കേശവൻ ആശാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കേരളഭൂഷണകമ്പനി എന്നൊരു കമ്പനി രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത് അതിന്റെ വകയായിട്ടാണ് സുജനനന്ദിനി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. ഈഴവ സമുദായത്തിന്റെ പുരോഗതി ലക്ഷ്യം. കവിരാമായണയുദ്ധം, പണിക്കർവാദം തുടങ്ങിയ സാഹിത്യ സമരങ്ങൾക്ക് വേദിയായത് ഈ പത്രമാണ്.

കവനോദയം

1890-ൽസ്ഥാപിച്ച ജനരഞ്ജിനി അച്ചുകൂട്ടത്തിൽ നിന്നും കെ.സി. നാരായണൻ നമ്പ്യാരുടെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ ജനരഞ്ജിനി മാസികയുടെ തുടർച്ചയായി പുറത്തുവന്ന മാസികയാണ് കവനോദയം. പ്രാചീനവും പ്രാചീനമല്ലാതായവയുടേതുമായ ഭാഷാകൃതികളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം ആയിരുന്നു ലക്ഷ്യം. പ്രാചീനകൃതികളും നവീനകൃതികളും അത്തരത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണിയുടെ ആസന്ന മരണ ചിന്ത (1895) പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവയാണ്.

ആനുകാലികങ്ങളും വിദ്യാഭ്യാസരംഗവും

വിദ്യാഭ്യാസ പുരോഗതിക്ക് വേണ്ടിയും പത്രമാസികകൾക്ക് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടി വന്നിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയ ഒരു പുതിയ തലമുറയെ പ്രതിചോധിപ്പിക്കാൻ വിദ്യാവിലാസിനിക്കു കഴിഞ്ഞു.

1900 മുതൽ കെ.രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തെ കേരളോദയം പ്രസ്സിൽ നിന്നും അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസന്റെ മാസികയാണ് ഉപാധ്യായൻ (The Teacher). നവീന വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുക ലക്ഷ്യം. പൊതു വിദ്യാഭ്യാസം, വ്യാകരണപാഠങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസവാർത്തകൾ, ഗണിത പാഠങ്ങൾ,

ചരിത്രപാഠങ്ങൾ, സാധനപാഠങ്ങൾ എന്നിവ ഈ പത്രം കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നു. നിരവധി വിദ്യാഭ്യാസ വിചക്ഷണർ, ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാർ എന്നിവർ ഉൾപ്പെട്ടതാണ് ഇതിലെ ലേഖകർ. ഗദ്യഭാഷയുടെ ക്രമാനുഗതമായ വികാസമാണ് ഇതിലൂടെ സാധ്യമായത്. “ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിൽ ആധുനിക നാട്ടുഭാഷാ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും പത്ര മാസികൾ സഹായകമായി വർത്തിച്ചു.”⁶

സാമൂഹിക പത്രമാസികകൾ

എസ്.എൻ.ഡി.പി.യുടെ വിവേകോദയം, മിതവാദി, സാധുജന പരിപാലിനി സഭയുടെ സാധുജന പരിപാലിനി, അരയസമുദായത്തിന്റെ വേദവ്യാസൻ, അരയൻ, സത്യവതി, നായർ, ജന്മി, നായർ സാമൂഹിക പരിഷ്കാരി, ഉണ്ണി നമ്പൂതിരി, വക്കം അബ്ദുൽ ഖാദർ മൗലവിയുടെ മുസ്ലിം, അൽ ഇസ്ലാം, ദീപിക തുടങ്ങിയ മാസികകൾക്ക് സാമൂഹികപ്രവർത്തനം പ്രധാന ലക്ഷ്യം. ഓരോ സമുദായത്തിലെയും എഴുത്തുകാരടെ രചനകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയാണ് പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം.

ഭാരതി, ഭാഷാകൗമുദി, വിജ്ഞാനമഞ്ജരി, ഭാഷാവിലാസം തുടങ്ങിയ മാസികകൾ പാഠപുസ്തകങ്ങളിലെ ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കി അധ്യാപകർക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഒരുപോലെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്ന വിധത്തിൽ സംവിധാനം ചെയ്തിരുന്നു.

വൈജ്ഞാനിക മാസികകൾ

ലക്ഷ്മിവിലാസം മാസിക (ധനതത്വശാസ്ത്രം, 1905), കൃഷിക്കാരൻ (കൃഷിശാസ്ത്രം, 1909), തിരുവിതാംകൂർ കർഷക മാസിക (1913), വ്യവഹാര ചിന്താമണി (നിയമം 1910), ധന്യന്തരി (വൈദ്യം, 1902), വൈദ്യദീപിക ചരിത്രമാസിക (ചരിത്രവിഭാഗം, 1914), കേരളീയ വ്യവസായിക മിത്രം (വ്യവസായം, 1917) തുടങ്ങിയ വൈജ്ഞാനിക മാസികകൾ പ്രധാനപ്പെട്ടവയാണ്.

വനിതാ മാസികകൾ

സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് പ്രാധാന്യം നൽകിയ കാലയളവാണ്. 1886ൽ തിരുവനന്തപുരത്ത് നിന്നും കേരളവർമ്മ കെ ചിദംബര വാദ്യർ, എൻ. സി. നാരായണപിള്ള എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കേരളീയ സുഗുണബോധിനി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ പത്രനായകരും ലേഖകരും പുരുഷന്മാരായിരുന്നു. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസം, സാമൂഹിക പുരോഗതി എന്നിവ ലക്ഷ്യം. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ട് ആയപ്പോഴേക്കും നിരവധി സ്ത്രീകൾ പത്രാധിപരായും ലേഖകരായും മുന്നോട്ട് വന്നു. ഇക്കാലയളവിൽ തൃശ്ശൂരിൽ 1905-ൽ പുറത്തുവന്ന മാസികയാണ് ലക്ഷ്മിഭായ്.

1905 ൽ തൃശ്ശൂരിൽ നിന്നും ടി ബി കല്ല്യാണിയമ്മയുടെയും ടി സി കല്ല്യാണിയമ്മയുടെയും പത്രാധിപത്യത്തിൽ ആരംഭിച്ച ശാരദ എന്ന മാസിക സ്ത്രീകൾക്ക് വേണ്ടി സ്ത്രീകൾ പ്രസാധനം ചെയ്യപ്പെട്ട മാസികയാണ്. സ്ത്രീകൾ ആവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട ഗൃഹഭരണം, ശിശുപാലനം, പരിസരശുചിത്വം തുടങ്ങിയവ ഈ മാസികയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു. മഹിളാരത്നം (1915), മഹിള (1921), വനിതാ മിത്രം, മുസ്ലിംവനിത, മഹിളാചന്ദ്രിക തുടങ്ങിയവ ഇക്കാലയളവിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട വനിതാമാസികകളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടവയാണ്. ഇത് വനിതാഎഴുത്തുകാരെ മുന്നോട്ടുവരുന്നതിന് പ്രേരിപ്പിച്ചു.

രാഷ്ട്രീയപത്രങ്ങൾ

സ്വദേശി മാസിക (1906 പട്ടാമ്പിയിലെ കമാരനെല്ലൂർ കെ രാമൻ മേനോൻ ആരംഭിച്ചത്) ഇന്ത്യയിലുടനീളം കോളിളക്കം സൃഷ്ടിച്ച സ്വദേശി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഫലമായിരുന്നു. 1884ൽ ആരംഭിച്ച കേരള പത്രിക ചെങ്കളത്ത് കുഞ്ഞിരാമമേനോൻ ആരംഭിച്ച പത്രമായിരുന്നു. (ദേശീയ പ്രസ്ഥാനമായി ബന്ധപ്പെട്ടത് 1923) കെ പി കേശവമേനോൻ മാതൃഭൂമി പത്രം ആരംഭിച്ചു. അതോടെ തിരുവിതാംകൂറിൽ ദേശീയപ്രസ്ഥാനം കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെട്ടു.

1921 ആലപ്പുഴയിൽ നിന്ന് ആരംഭിച്ച വന്ദേമാതരം എന്ന പത്രവും ഇതേ സ്വഭാവം പുലർത്തുന്നു. ഇത്തരം പത്രങ്ങളിലൂടെ പ്രാദേശിക ഭരണകൂടത്തിനും പ്രശ്നങ്ങൾക്കുമെതിരെ പ്രതികരിച്ച മാസികകളും ഉദയംകൊണ്ടു. ഇ.എം.എസിന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ ഉദയംകൊണ്ട പ്രഭാതം (1934), ചിന്ത, ചന്ദ്രിക (1934, കോഴിക്കോടുനിന്നും സി.വി. അബൂബേക്കർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്), നവജീവൻ(1940, സി. വി. കുഞ്ഞിരാമൻ), ദീനബന്ധു (1946, വി ആർ കൃഷ്ണനെഴുത്തച്ഛൻ), നവയുഗം (1957, കെ.ദാമോദരൻ), വീക്ഷണം (1978,ഡി.വി.വേകാനന്ദൻ) എന്നീ രാഷ്ട്രീയപത്രങ്ങളും ഇക്കാലയളവിൽ ഏറെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു.

സ്വദേശാഭിമാനി കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള

കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്നും പുറത്തിറങ്ങിയ കേരളപഞ്ചിക (1901 ഏപ്രിൽ 22) 1899-ൽ കേരളദർപ്പണം തുടങ്ങിയവയിൽ തിരുവിതാംകൂർ പ്രതിനിധിസഭയിൽ ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ശബ്ദമുയർത്തിയ പത്രമാണ് കേരളപഞ്ചിക. അധികാരികളുടെ ശക്തമായ എതിർപ്പിനെത്തുടർന്ന് കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്ക് പത്രാധിപസ്ഥാനം രാജിവെക്കേണ്ടി വന്നു. കേരളൻ (1905) എന്ന മാസിക ഇതേ ലക്ഷ്യത്തോടെ ആരംഭിച്ചു. കേരളൻ എന്ന തൂലികാനാമം സ്വീകരിച്ച് ധാരാളം രാഷ്ട്രീയ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുകയും ചെയ്തു. ഈ മാസികയിൽ our political box എന്ന പേരിൽ ഒരു പംക്തിയുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ ആയിരുന്നു അത്.

സാമൂഹികരാജ്യസേവനങ്ങൾ ലക്ഷ്യമാക്കി വക്കം മുഹമ്മദ് അബ്ദുൽ ഖാദർ മൗലവി മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ ആയി ചിറയിൻകീഴ് പി. ഗോവിന്ദപിള്ള പത്രാധിപർ ആയി. 1905 ജനുവരി 19ന് സ്വദേശാഭിമാനി എന്ന പേരിൽ ഒരു പത്രം ആരംഭിച്ചു. 1906-ൽ രണ്ടാം പുസ്തകമായപ്പോഴാണ് രാമകൃഷ്ണപിള്ള പത്രാധിപത്യം സ്വീകരിക്കുന്നത്. ആ പത്രത്തിന്റെ മുദ്രാവാക്യം

“ഭയകൗടില്യലോഭങ്ങൾ
വളർക്കിലൊരു നാടിനെ”

എന്നതാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ രാജകീയോദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികളെ അദ്ദേഹം നിരന്തരം എതിർത്തു. അന്ന് ദിവാനായിരുന്നു പി. രാജഗോപാലാചാരിയുടെ സദാചാരവിരുദ്ധമായ നടപടികളെ അധിക്ഷേപിച്ചതിന് 1910 സെപ്റ്റംബറിൽ രാമകൃഷ്ണപിള്ളയെ നാടു കടത്തി. ‘ഗർഹ്യമായ നടത്ത’ എന്നതായിരുന്നു ആമുഖപ്രസംഗം. അതോടെ പത്രം നിലച്ചു. 1905-ൽ കുറച്ചുകാലം കേരള ചിന്താമണി എന്ന പത്രത്തിലും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. പിന്നീട് വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപുണിക്കർ ഇതിന്റെ പത്രാധിപത്യം ഏറ്റെടുത്തു. തുടർന്ന് 1910-ൽ വി.സി.

മലബാറി എന്ന പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപസ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്തു. 1918-ൽ സമദർശിയിലൂടെ കേസരി എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള പത്രപ്രവർത്തന രംഗത്ത് കടന്നുവന്നു. രാഷ്ട്രീയപ്രശ്നങ്ങൾക്കും സാഹിത്യത്തിനും, കവിത, ലേഖനം, ചെറുകഥ, ഗ്രന്ഥനിരൂപണം എന്നിവയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകി. എന്നാൽ പ്രധാന ലക്ഷ്യം സാഹിത്യപോഷണമായിരുന്നു.

ഹിന്ദുമതത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന ആര്യകേസരി (1901), ധർമ്മബോധിനി (1909), സദ്ഗുരു (1910), സനാതനധർമ്മം (1912), ഗുരുബോധിനി (1912), പ്രബുദ്ധകേരളം (1915) തുടങ്ങിയ മാസികകളും അക്കാലയളവിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

രസികരഞ്ജിനി

കൊച്ചിരാമവർമ്മ അപ്പൻതമ്പുരാൻ രസികരഞ്ജിനിയുടെ ഉടമസ്ഥനും കൊടുങ്ങല്ലൂർ കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ പത്രാധിപരുമായിരുന്നു. പ്രാചീന കേരളചരിത്രം, പ്രാചീനവും നവീനവുമായ കാവ്യങ്ങൾ, കഥ, നോവൽ, നാടകം, ശാസ്ത്രലേഖനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ പ്രധാനവിഷയങ്ങൾ. കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാന്റെ വിക്രമോർവശീയസാരം പരിഭാഷ (1904), നമ്പ്യാരുടെ കാലനില്ലാത്തകാലം (1905), ഉണ്ണുനീലി സന്ദേശം (1905) തുടങ്ങിയ പ്രാചീനകൃതികൾ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും വി. സിയുടെ ഒരു വിലാപം (1903), കണ്ടുരിന്റെ കോമപ്പൻ, പാക്കനാർ (1904) തുടങ്ങിയവ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

മാതൃഭൂമി

യഥാർത്ഥത്തിൽ ലോകസാഹിത്യത്തെ വായനക്കാർക്ക് കേസരി പരിചയപ്പെടുത്തിയത് മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിലൂടെയാണ്. ആദ്യകാലത്ത് കവിതക്കായിരുന്നു പ്രാധാന്യം. യുവകവികളെയും ചെറുകഥാകാരന്മാരെയും നോവലിസ്റ്റുകളെയും അണിനിരത്തുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സാഹിത്യപഠനവും നിരൂപണവും ഈ മാസികയുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. പുരോഗമനസാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പ്രധാന പങ്കു വഹിച്ചു. മാതൃഭൂമിയുടെ പത്രാധിപർ എന്ന നിലയിൽ എൻ. വി. കൃഷ്ണവാര്യരുടെ സംഭാവനകളും പ്രത്യേക പരാമർശം അർഹിക്കുന്നു.

സാഹിത്യ പരിഷത്ത് ട്രൈമാസിക

സാഹിത്യകാരന്മാർക്ക് ഒരു പൊതുവേദി സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് ഒരു സംഘടന എന്ന നിലയിൽ സമസ്ത കേരള സാഹിത്യ പരിഷത്തിന്റെ മുഖ്യപത്രമായി 1932 മുതൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു തുടങ്ങിയ പത്രമാണിത്. പിന്നീട് 1935 മുതൽ മഹാകവി ഉള്ളൂർ മുഖ്യ പത്രാധിപരായി. അദ്ദേഹം സ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞപ്പോൾ പി. ശങ്കരൻ നമ്പ്യാരും, ജി ശങ്കരക്കുറുപ്പും പത്രാധിപത്യം നിർവഹിച്ചു. ഇത് ദ്വൈമാസികയായ കാലഘട്ടത്തിലാണ്. ആദ്യകാലത്ത് മലയാളം, സംസ്കൃതം എന്നീ ഭാഷകളുടെ പ്രാചീന സാഹിത്യകൃതികളുടെ പഠനത്തിനും അപ്രകാശിത കൃതികളുടെ പ്രകാശനത്തിനും പ്രാധാന്യം നൽകി. ഉള്ളൂരിന്റെ പ്രബന്ധങ്ങൾ ഈ മാസിക പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇരയിമ്മൻ തമ്പിയുടെ ചില ശ്ലോകങ്ങൾ മച്ചാട് ഇളയതിന്റെ ചില പാട്ടുകൾ രാമപാണിവാദന്റെ അംബരനദീശസ്തവം, സൂര്യാഷ്ടകം എന്നീ കൃതികളും ഇങ്ങനെ നിരവധി പ്രാചീന കൃതികളും ഈ മാസികയിലൂടെ വെളിച്ചം കണ്ടു. 1952-ൽ മാസികയായി മാറിയപ്പോൾ പുരോഗമന സാ

ഹിത്യത്തിനും സാഹിത്യത്തിലെ നൂതന പ്രവണതകൾക്കും പ്രാധാന്യം നൽകി. വിമർശന വീഥി എന്ന പുസ്തകനിരൂപണപംക്തിആദ്യകാലംമുതൽക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു.

സഹൃദയ

ഒരു കൂട്ടം പണ്ഡിതന്മാരുടെ സഹൃദയസമാജം എന്ന സംഘടന 1935ൽ ആരംഭിച്ച മാസികയാണ് സഹൃദയ. ഭാഷാ ഗവേഷണം, ഗ്രന്ഥനിരൂപണം, മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ വിജ്ഞാനം ലഭ്യമാക്കൽ എന്നിവ ഈ മാസികയുടെ ലക്ഷ്യമാണ്. യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളേജിലെ മലയാളം ഓണർ പദ്ധതിയിലൂടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയത് ഈ പണ്ഡിതസമാജമാണ്. കമാരനാശാന്റെ കരുണയെ കുറിച്ച് സാഹിത്യപണ്ഡിതൻ പി കെ നാരായണൻ പിള്ള എഴുതിയ ‘കുചേലവൃത്തം വഞ്ചിപ്പാട്ടും അതിനുമുമ്പും പിമ്പും’ എന്ന ലേഖനത്തിലെ പരാമർശം വിവാദങ്ങൾക്ക് വഴിതെളിച്ചിരുന്നു. ഈ മാസികയുടെ ആദ്യലക്കത്തിലെ ആദ്യ ലേഖനമാണിത്. അങ്ങനെ ഈ മാസിക ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു. മറ്റൊരു വിവാദലേഖനമായ ഡോ. ഗോദവർമ്മയുടെ രാമപാണി വാദനം കഞ്ചൻ നമ്പ്യാരും രണ്ടുപേർ തന്നെ എന്നതും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു. ഉണ്ണൂനീലി സന്ദേശം വീരരാഘവപട്ടയം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ ശ്രദ്ധേയമായി.

പി. കെയുടെ ആത്മകഥയായ സ്മരണ മണ്ഡലവും (1936-37), കിമപികാവ്യം (1936-37) പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടത് ഈ മാസികയിലാണ്. കേവലം അഞ്ച് വർഷത്തെ ആയുസ്സാണ് ഈ മാസികയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നത്.

ചെറുകഥ മാസികകൾ

1950കളിൽ രൂപപ്പെട്ട ചെറുകഥ എന്ന മാസിക, കഥാ മാലിക (1933), കഥ (1949, സിജി തോമസ്), തൂലിക (1950), കൗമുദി (1950), 1950കളിൽ രൂപപ്പെട്ട ഭാഷാ ത്രൈമാസികം (പ്രാചീന കൃതികൾ താളിയോലകളിൽ നിന്നും പകർത്തി ശുദ്ധ പാഠം തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുക, പഠനങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുക എന്നിവ ലക്ഷ്യം) എന്നിവ പ്രധാനപ്പെട്ടവയാണ്. ഭാഷാ ത്രൈമാസിക, പ്രാചീനകൈരളി എന്ന പേരിൽ ഇന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു വരുന്നു.

കലാകൗമുദി

1951ൽ ആനുകാലികങ്ങളുടെ പ്രവണത പുലർത്തുന്ന കലാകൗമുദി പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. കെ.സുകുമാരന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്ത് പേട്ടയിലെ കേരളകൗമുദി പത്രം ഓഫീസിൽ നിന്നുമാണ് ഇത് പുറപ്പെട്ടത്. ഇത് ഇന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു വരുന്നു.

ജനയുഗം

1956ൽ കാമ്പിശ്ശേരി കരുണാകരന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ പുറത്തുവന്ന ഈ മാസിക ഇടതുപക്ഷ പുരോഗമന ചിന്താഗതി വച്ചുപുലർത്തുന്നു.

സമാലോചന

1960 കളിൽ ടി അരവിന്ദാക്ഷൻ പത്രാധിപത്യത്തിൽ ആരംഭിച്ച മാസിക.

തിലകം

1961 മുതൽ എറണാകുളത്തു നിന്നും ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ ആരംഭിച്ച മാസിക.

മലബാർ മെയിൽ

എറണാകുളം മാർലൂയിസ് മെമ്മോറിയൽ പ്രസ്സിൽ നിന്നും 1936 ജനുവരി മുതൽ ആരംഭിച്ച ദിനപത്രം. സാഹിത്യം, ചരിത്രം, വിദ്യാഭ്യാസം, അർത്ഥശാസ്ത്രം, മനശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുള്ള നിരവധി പ്രബന്ധങ്ങൾ ഈ മാസിക വഴി അക്കാലത്ത് പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവയുടെ സമാഹാരമാണ് ഗദ്യമാലിക.

കവനകൗമുദി

ഇക്കാലയളവിൽ പദ്യസാഹിത്യത്തിന് ക്ഷയം സംഭവിക്കാതിരിക്കാനാണ് 1904ൽ കവനകൗമുദിക്ക് ഒരു കൂട്ടം സാഹിത്യകൃതികൾ ജന്മം നൽകിയത്. പുസ്തകാഭിപ്രായവും പരസ്യവും പദ്യത്തിലാണ് കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നത്. കൊടുങ്ങല്ലൂർ കവികളാണ് ഏറെ പേരും. തഥാഗദ്ചരിതം, വിജയോദയം (പന്തളത്തു തമ്പുരാൻ), ഉമാകേരളം (ഉള്ളൂർ), ചിത്രയോഗം (വള്ളത്തോൾ) തുടങ്ങിയ കൃതികളുടെ ഭാഗങ്ങളും ലഘുകൃതികളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് ഇതിന്റെ താളുകളിലാണ്. കവിത ഒരു വിനോദോപാധി ആയിരുന്നെങ്കിലും പ്രഗല്ഭരും അപ്രഗല്ഭരും മലയാളത്തിലെ കവികൾക്ക് ഏറെക്കാലം ഉന്മേഷം പകർന്ന ഒരു കവിത മാസികയാണ് കവനകൗമുദി. പദ്യം മാത്രം അച്ചടിച്ചു വന്ന മാസികകളിൽ കവനകൗമുദിയെപ്പോലെ നിലനിൽപ്പുള്ള മറ്റു മാസികകൾ ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. കവനകൗമുദിയുടെ വാർഷികപ്പതിപ്പാണ് ഭാഷാവിഭാസം. പി.വി.കൃഷ്ണവാരിയർ ആയിരുന്നു പത്രാധിപർ. ഗദ്യത്തിൽ വാർഷികപതിപ്പുകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന ഈ മാസികയിൽ ആധുനിക ഭാഷാകവികളെക്കുറിച്ചും ഭാഷാകവിത മലയാള ഭാഷ എന്നിവയെക്കുറിച്ചും സാഹിത്യചരിത്രം എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചുമുള്ള ലേഖനങ്ങൾ മുഖ്യപ്രതിപാദ്യമായി വന്നിരുന്നു.

മംഗളോദയം

രസികരഞ്ജനിയുടെ തിരോധനത്തോടെ ദേശമംഗലത്ത് വലിയ നാരായണൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ തൃശ്ശൂരിൽ നിന്നും 1908-ൽ പുറത്ത് വന്ന മംഗോദയം പുതിയ ഒരു സാഹിത്യക്കളരിയുടെ അനിവാര്യതയുടെ ഫലമായിരുന്നു. അപ്പൻതമ്പുരാൻ, കണ്ണുകുട്ടൻ തമ്പുരാൻ എന്നിവരുടെ താത്പര്യം അതിനു പിന്നിലുണ്ടായിരുന്നു. യോഗക്ഷേമസഭ, അതിന്റെ ഉപസഭകൾ എന്നിവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അതിന്റെ മിക്ക ലക്കങ്ങളിലും വിവരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടു ഭാഗങ്ങളുള്ള മംഗളോദയത്തിന് ആദ്യഭാഗത്ത് മലയാളവും രണ്ടാം ഭാഗത്ത് സംസ്കൃതവും ചേർന്നിരുന്നു. ദേവനാഗരി ലിപിയിലാണ് സംസ്കൃതം ചേർന്നിരുന്നത്. മണിപ്രവാള ലക്ഷണ ഗ്രന്ഥമായ ലീലാതിലകം 1908 അഞ്ചാം ലക്കം മുതൽ 11 വരെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. ഒന്നാം ശിൽപ്പം മാത്രമാണ് അതിലുണ്ടായിരുന്നത്. പ്രാചീനകൃതികൾ സമ്പാദനം ചെയ്ത് ചേർക്കുന്ന പതിവും ഈ മാസിക സ്വീകരിച്ചുപോന്നു. പ്രാചീന-നവീന ഗദ്യപദ്യസമ്മിശ്രരചനകൾ മലയാളഭാഷയെ ധന്യമാക്കി. ഇരുപത്തിയഞ്ചുകൊല്ലത്തോളം

പ്രവർത്തിച്ചു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ കളരി ഉൾപ്പെട്ട വടക്കൻ എഴുത്തുകാരുടെ വിളനിലമായിരുന്നു മംഗളോദയം. ഗ്രന്ഥനിരൂപണത്തിൽ “ഞങ്ങളുടെ വായനശാല” എന്ന പേരാണ് നൽകിയിരുന്നത്. അപ്പൻ തമ്പുരാൻ സാഹിത്യസമാജത്തിന്റെ മുഖപത്രമായ 1942-ൽ മുണ്ടശ്ശേരി പുനരുജ്ജീവിപ്പിച്ചു. പത്രം മുടങ്ങിയത്. 1924-ൽ മാണ്ടോടുകൂടിയാണ്. ഇക്കാലയളവിൽ സാഹിത്യവിമർശനത്തിന് പുതിയ ഉന്മേഷം പകർന്നുനൽകി മാസിക സജീവമായി. കൂടാതെ കഥകളും കവിതകളും ലേഖനങ്ങളും മംഗളോദയത്തെ സമ്പുഷ്ടമാക്കി.

ആത്മപോഷിണി

1910-ൽ കുന്നംകുളം അക്ഷരരത്നപ്രകാശിക പ്രസ്സിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധീകരണമാരംഭിച്ച മാസികയാണിത്. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റമ്പാനാണ്. 1913-ൽ ഈ മാസികയുടെ പത്രാധിപത്യം സ്വദേശാഭിമാനി കെ.രാമകൃഷ്ണപിള്ള ഏറ്റെടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റേതായ നിരവധി ലേഖനങ്ങൾ ഇതിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. പുസ്തകാഭിപ്രായം എന്നൊരു പംക്തി ഗ്രന്ഥനിരൂപണത്തിനായി ഉണ്ടായിരുന്നു. 1916 മുതൽ മൂർക്കോത്ത് കുമാരനും ഇതിന്റെ പത്രാധിപത്യം നിർവഹിച്ചിരുന്നു. വള്ളത്തോൾ ഈ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന നിരൂപണങ്ങൾ ഗ്രന്ഥവിഹാരം (1928) എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. സ്വദേശാഭിമാനിയുടെ ധർമ്മരാജാ നിരൂപണം, പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ മലയാളത്തിലെ പഴയ പാട്ടുകളെ പറ്റി, വിദ്വാൻ സി.എസ്.നായരുടെ നായകപ്രകാരണം, ഏ. ഡി. ഹരിശർമ്മയുടെ പുനഃനമ്പൂതിരിയും ഭരതചമ്പുവും, ചിത്രയോഗനിരൂപണം (വിവേകോദയംആത്മപോഷിണി) എന്നീ മാസികകളിലെ ഗ്രന്ഥനിരൂപണങ്ങൾ, സി.എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യപോറ്റിയുടെ കഥകൾ, പുത്തേഴത്ത് രാമമേനോൻ, കുറ്റിപ്പുറത്ത് കേശവൻനായർ, കണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ എന്നിവരുടെ കവിതകളും ആത്മപോഷിണി മാസികയുടെ സംഭാവനകളാണ്.

സി.വി.കഞ്ഞിരാമന്റെ കേരളകൗമുദി, ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരുടെ ചക്രവർത്തി (1912), കട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻ മാപ്പിളയുടെ വിജ്ഞാനരത്നാകരൻ (1913), പി. ശങ്കരൻ നമ്പ്യാരുടെ കൈരളി (1916), കുന്നത്ത് ജനാർദ്ദന മേനോന്റെയും കേസരിയുടെയും സമദർശി (1918), വെണ്ണിക്കുളം ഗോപാലക്കുറുപ്പ് ഭാഷാചന്ദ്രിക (1921), എം.കേശവമേനോന്റെ മാതൃഭൂമി (1923), കൂട്ടമത്തിന്റെ കേരളചന്ദ്രിക (1924), 1919-ൽ ചെറുകഥയ്ക്കായി പ്രസിദ്ധീകരണമാരംഭിച്ച കലാകൗമുദി തുടങ്ങി നിരവധി ആനുകാലികങ്ങൾ സാമൂഹികരാഷ്ട്രീയ സാംസ്കാരിക വൈജ്ഞാനികമേഖലകളിൽ നിരവധി പരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് സാക്ഷിയായി.

ഇന്ത്യയുടെ രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി ജനങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ച കാലയളവിൽ ലക്ഷ്യബോധത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ച ചില ആനുകാലികങ്ങൾ കേരളത്തിൽ രൂപപ്പെട്ടു.

സാഹിത്യദീപിക, തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്ന്, സാഹിത്യസമാജം വകയായി ആരംഭിച്ചതാണ്. ഭാഷയുടെ തന്നെ സാഹിത്യദീപിക, പി.കെയുടെ സന്ദേശകാവ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം, സി.പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ രാമകഥാപ്പാട്ടിന്റെ കാലം, ഉള്ളൂർ പരമേശ്വരയരുടെ പ്രേമസംഗീതത്തിന് എൻ. ഗോപാലപ്പിള്ളയുടെ സംസ്കൃതവിവർത്തനം എന്നിങ്ങനെയുള്ള സാഹിത്യസംഭാവനകൾ നൽകിയ പത്രമാണിത്.

സർക്കാരിന്റെ ആനുകാലികങ്ങൾ

കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ വിജ്ഞാനകൈരളി (1970), സാഹിത്യലോകം (1975), സാംസ്കാരികകേരളം, ജനപഥം, മലയാളസാഹിത്യം (1977), പുസ്തകസമീക്ഷ (1980), സാഹിത്യ പഠനം (1991) എന്നിവ ഇവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവ.

മിനി മാഗസിനുകൾ

ജ്വാല, ഇന്ന്, ഉണ്മ സർഗ്ഗങ്ങളുടെ സങ്കീർത്തനം മാനിഷാദ തുടങ്ങി നൂറ് കണക്കിന് പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ ഈ മേഖലയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

മലയാള പത്രപ്രവർത്തനചരിത്രം സാഹിത്യത്തിന്റെ വികാസപരിണാമ ചരിത്രവുമായി ഒട്ടേറെ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭാഷയുടെ ഗദ്യത്തിന് വികാസത്തിനും മാനകീകരണത്തിലേക്കുമുള്ള വഴിതെളിച്ചത് പത്രമാസികകളാണ്.

മഹിളാമന്ദിരം

തിരുവനന്തപുരത്തെ ശ്രീമൂലം ഷഷ്ഠിപൂർത്തിസ്സ്മാരക ഹിന്ദുമഹിളാ മന്ദിരത്തിൽനിന്നും 1926-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വനിത മാസികയാണ് മഹിളാമന്ദിരം. ഹൈന്ദവ ധർമ്മ പ്രചാരണവും സാഹിത്യപോഷണവും ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യമായിരുന്നു. സി.വിയുടെ നായികമാരെക്കുറിച്ച് ഈ.വി. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ലേഖനപരമ്പര, വി.രാമൻപിള്ളയുടെ ഷേക്സ്പിയർ പഠനം എന്നിവയും കഥ, കവിത, ഗ്രന്ഥനിരൂപണം എന്നിവയും ഇതിൽ ഇടംപിടിച്ചിരുന്നു. നളിനിയും ലീലയും അഥവാ ദുഃഖവും സുഖവും എന്ന കേശവദേവിന്റെ ആദ്യ ചെറുകഥ 1928-ൽ ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത് ഈ മാസികയിലാണ്.

ചില സാഹിത്യ മാസികകൾ

സാഹിത്യസോപാനം, മലയാളരാജ്യം, ഹാസ്യാനുഭവശാഖയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകിയ എം ആർ നായർ (പത്രാധിപർ) സഞ്ജയൻ (1936) (ചാവൽ സാഹിത്യം എന്ന ലേഖനം ശ്രദ്ധേയം) വിശ്വരൂപം എന്നീ മാസികകൾ, 1937 ഓഗസ്റ്റിൽ ഈ. വി. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ സഹപത്രാധിപത്യത്തിൽ കോട്ടയത്ത് നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന മലയാള മനോരമ ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്, 1941-ൽ പ്രസിദ്ധീകരണം ആരംഭിച്ച സരസ്വതി, 1942 മുതൽ എം എസ് ദേവദാസിന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ പുറത്തുവന്ന ദേശാഭിമാനി, 1947-ൽ ആരംഭിച്ച കലാനിധി (ആർ നാരായണ പണിക്കരുടെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ), 1948 -ൽ മദ്രാസിൽ നിന്നും കെ എം ജോർജിന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലോകവാണി, 1948 ആരംഭിച്ച ജയകേരളം, അതേവർഷം ആരംഭിച്ച വിശാലകേരളം, കേരള ഗ്രന്ഥശാല സംഘത്തിന്റെ മുഖപത്രമായ ഗ്രന്ഥാലോകം (1948), 1949-ൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത ജയഭാരതം എന്നീ മാസികകൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഇതിൽ ഗ്രന്ഥാലോകം എന്ന മാസിക കേരളത്തെ സാക്ഷരതയിലേക്ക് നയിക്കുന്നതിനും വായനാശീലം വളർത്തുന്നതിനും സദ്ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിനും സഹായിച്ചു.

സമീക്ഷ, അന്വേഷണം, ക്ഷമം, കേരളകവിത മലയാളനാട്, ശലാക, സാഹിത്യസമിതി മാസിക, ഭാഷാസാഹിതി, മലയാളവിമർശനം തുടങ്ങിയവ ഇക്കാലയളവിലെ പ്രധാന പത്രങ്ങളാണ്.

കവനോദയം

കടത്തനാട്ട് ഉദയവർമ്മതമ്പുരാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നിലവിൽ വന്ന പത്രം. കെ.സി. നാരായണനമ്പ്യാർ പത്രാധിപത്യം വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനേകം പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങളും കാവ്യങ്ങളും ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽ നിന്നും കണ്ടെടുത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഭാരത ചമ്പു, രാമായണ ചമ്പു, ചന്ദ്രോത്സവം, ഭൃന്ദസന്ദേശം തുടങ്ങിയവ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. കൃഷ്ണഗാഥ പുനഃനമ്പൂതിരിയാണെന്ന് നവീന അഭിപ്രായം ആദ്യമായി അവതരിപ്പിച്ചത് കവനോദയം പ്രവർത്തകരാണ്.

മിതവാദി

1907 മുതൽ തലശ്ശേരിയിൽ നിന്നും മുർക്കോത്ത് കുമാരന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ തുടങ്ങിയ പത്രം. വ്യാപാരിയായ ടി.ശിവശങ്കരന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള പത്രം കുമാരനാശാന്റെ വീണപ്പുവ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പത്രമാണ്. 'സ്വതന്ത്രരാകാൻ വിദ്യ അഭ്യസിക്കുക, ശക്തരാകാൻ സംഘടിക്കുക' എന്നതാണ് പത്രത്തിന്റെ മുദ്രവാക്യം.

കേരളകൗമുദി

1911 കൊല്ലം മയ്യനാട് സ്വർണ്ണപ്രകാശം പ്രസിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ വാരികയാണ് കേരളകൗമുദി. ആദ്യപത്രാധിപർ മൂലൂർ എസ്. പത്മനാഭ പണിക്കർ. പി.വി.കുഞ്ഞിരാമനും ഇതിന്റെ പത്രാധിപസ്ഥാനം വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സഹോദരൻ

വിമർശകൻ, കവി, സമുദായ പരിഷ്കർത്താവ്, സാമൂഹിക വിപ്ലവകാരി എന്ന നിലകളിൽ പ്രസിദ്ധനായ കെ അയ്യപ്പൻ "സഹോദരൻ" എന്ന പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപരായി പ്രവർത്തിച്ചു. 1920 മുതലാണ് പത്രത്തിന്റെ തുടക്കം.

"അറിവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അടിസ്ഥാന സങ്കല്പങ്ങളെ തന്നെ മാറ്റിയെഴുതാൻ അച്ചടിക്കു സാധിക്കുന്നുണ്ട്".⁷ "അറിവും അധികാരവും എന്ന ആധുനികതയുടെ മുദ്രവാക്യങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു."⁸

18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനപാദങ്ങളിൽ ബ്രിട്ടീഷ് കൊളോണിയലിസത്തിന്റെ ഫലമായി ഇന്ത്യയിലെത്തിയ മിഷണറിമാരിലൂടെ ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ ഒരു വ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ ഓരോ ഭാരതീയനും സാധിച്ചിരുന്നു. മിഷണറിമാർ ഇവിടത്തെ ഭാഷ പഠിച്ച് തദ്ദേശീയരോട് ഇടപഴകി അച്ചടി എന്ന മാധ്യമത്തെ ഉപയോഗിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

കുറിപ്പുകൾ

1. ഭാഷാപോഷണ യജ്ഞങ്ങൾ, പന്മന സമ്പൂർണ്ണ മലയാള സാഹിത്യചരിത്രം, പുറം 578.
2. അതേ പുസ്തകം, പുറം 586.
3. മലയാള സാഹിത്യം കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ, എരുമേലി പരമേശ്വരൻ പിള്ള, പുറം 977.
4. സമ്പൂർണ്ണ മലയാള സാഹിത്യചരിത്രം, പന്മന രാമചന്ദ്രൻ നായർ, പുറം 587.

- 5. മലയാള സാഹിത്യം കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ, എരുമേലി, പുറം 987.
- 6. മലയാള സാഹിത്യം കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ, എരുമേലി, പുറം 992.
- 7. ഡോ. ശ്രീകുമാർ എ. ജി., കേരള സംസ്കാര പരിണാമവും, പുറം 42.
- 8. അതേ പുസ്തകം, പുറം 42.

ഗ്രന്ഥസൂചി.

- 1. ചുമ്മാർ ചുണ്ടൽ, സുകുമാരൻ പൊറ്റുക്കുട്ട് (എ ഡി.), മലയാള ചരിത്രം, സത്യനാദം, ശതാബ്ദി സ്റ്റാരുക പ്രസിദ്ധീകരണം, എറണാകുളം 1977.
- 2. ശ്രീകുമാർ എ ജി (ഡോ.) പുസ്തകവും കേരള സംസ്കാര പരിണാമവും, കേരള സർവകലാശാല തിരുവനന്തപുരം 2016.
- 3. ഷിബു മുഹമ്മദ്, മലയാള പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ വികസനവും പരിണാമവും, കേരള ഭാഷ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് തിരുവനന്തപുരം 2007.
- 4. പരമേശ്വരൻ പിള്ള എരുമേലി, മലയാള സാഹിത്യം കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ.
- 5. രാമചന്ദ്രൻ നായർ പത്മന, സമ്പൂർണ്ണ മലയാള സാഹിത്യ ചരിത്രം
- 6. The Story of Newspapers: A ladybia, Achievement Books, Wills and Hepworth Ltd. Loughboorough.
- 7. Natarajan J, Report of the press Commission, part ii, Govt. of India, New Delhi 1955.
- 8. ആന്റണി സി. പി, ഭാഷാഗദ്യം, സാഹിത്യ ചരിത്രം പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ, എസ്. പി. സി. എസ്. കോട്ടയം 1968.
- 9. കഞ്ഞപ്പ മുർക്കോത്ത്, മലയാള മനോരമ സംസ്കാരതരംഗിണി, മലയാള മനോരമ പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ് കോട്ടയം 1973.
- 10. ചുമ്മാർ ടി. എം , ഭാഷാ ഗദ്യ സാഹിത്യ ചരിത്രം, നാഷണൽ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ കോട്ടയം 1969.
- 11. പരമേശ്വരൻ എസ്. ഉള്ളൂർ, കേരള സാഹിത്യ ചരിത്രം വാല്യം 4, കേരള സർവകലാശാല തിരുവനന്തപുരം 1955.
- 12. രാമകൃഷ്ണപിള്ള കെ വൃത്താന്ത പത്ര പ്രവർത്തനം, മംഗളോദയം കമ്പനി തൃശൂർ 1912.
- 13. Chummar Chondal, The Missionaries and Malayalam Journalism, Minerva book stall, Trichur 1975.
- 14. Natarajan s., A History of the Press in India, Asia Publishing House Bombay 1962.